



Nieuw Collectief: CDA pak armoede in Dongeradeel aan

Vader zit thuis na de laatste reorganisatie bij Prins en moeder heeft ontslag gekregen bij Enna Aerosols. Het tekent de economische malaise in Dongeradeel. Voor dit dubbel getroffen gezin heeft dat ingrijpende gevolgen. Zo werd de zwemles van de kinderen, vanwege de kosten, afgezegd. Met de Sint en kerst voor de deur neemt de stress toe.

Het bovenstaande voorbeeld werd opgetekend uit de mond van één van de deelnemers aan de eerste huiskamerdiscussie van Nieuw Collectief Dongeradeel afgelopen woensdag. Nieuw Collectief is een landelijke beweging, die actief is binnen het CDA en die zich inzet voor een socialer beleid van de partij. Ze doet dat door huiskamerdiscussies te organiseren binnen de lokale afdelingen van het CDA. Met de uitkomsten van deze discussies wil Nieuw Collectief de gemeentelijke, provinciale en landelijke CDA-fracties onder druk zetten om een socialere koers te gaan varen.

„De gemeente moet met daden komen, en niet alleen met een 'task force', om de economische problemen in Dongeradeel aan te pakken," zo luidt het advies van Nieuw Collectief Dongeradeel, dat inmiddels een tiental leden telt en dat afgelopen woensdag een discussie organiseerde bij voormalig CDA-fractievoorzitter Jaap Visser thuis.

„Burgemeester Cazemier kan wel zeggen dat de werkgelegenheid vooral uit de toeristische sector moet komen, maar wat doet de gemeente dan concreet om het toerisme hier te stimuleren?" zo vroeg Juke Douwe de Vries zich af. De Vries is mede-initiatiefnemer van Nieuw Collectief landelijk en woonachtig in Dokkum. „Gaan we toeristische bedrijven hier naartoe lokken met aantrekkelijke grondprijzen en subsidies? Of heeft de gemeente andere ideeën?" De gemeente wil een 'task force' (projectgroep) in het leven roepen met mensen vanuit het bedrijfsleven en andere instanties om zo banen te creëren. Daarbij moet voorkomen worden dat het blijft bij praten en plannen maken, zo vond Nieuw Collectief.

Armoede

'Armoede in Nederland' was het thema van de huiskamerdiscussie en ging over het gelijknamige rapport van de Protestantse Kerk Nederland (PKN), waarin de noodklok wordt geluid over de armoedeproblematiek in Nederland. Steeds meer uitkeringsgerechtigden raken namelijk in de financiële problemen en kloppen aan bij de diaconieën voor financiële hulp. En dat vooral vanwege een falend overheidsbeleid, zo stelt het rapport.

In Friesland is de situatie niet anders, zo vertelde Pieter Vos afgelopen woensdag. Vos is diaconaal consulent bij het provinciaal dienstencentrum van de PKN en hij was als gast uitgenodigd bij de huiskamerdiscussie. „In Friesland zit maar liefst 25 procent van de bevolking op het minimum," aldus Vos, „en de diaconieën krijgen steeds meer aanvragen voor financiële steun. De groep uitkeringsgerechtigden met financiële problemen is de laatste jaren dan ook sterk gegroeid. Het ergste is nog dat veel van deze mensen ook niet meer kunnen participeren in de samenleving."

En het zijn niet alleen mensen in de bijstand die financiële problemen hebben. Ook mensen die alleen AOW hebben, kleine zelfstandigen en gescheiden vrouwen met kinderen hebben moeite om de eindjes aan elkaar te knopen. „Diaconieën doen er steeds meer aan om die mensen te bereiken," zo stelde Vos.

„Maar wat doet gemeente dan?" zo werd gevraagd. „De politiek, de sociale dienst, de scholen, de diaconieën en het sociaal-cultureel werk moeten de handen ineen slaan om deze mensen in beeld te krijgen," zo stelt Jaap Visser voor. „Want iedereen die recht heeft op bijzondere bijstand moet die ook krijgen." De pot bijzondere bijstand raakt nu veelal niet leeg, omdat mensen er geen of te weinig aanspraak op maken. „Veel mensen hebben ook moeite met het invullen van de formulieren," aldus Visser.

Vos ziet de bijzondere bijstand als niet meer dan een lapmiddel. De uitkeringen zouden volgens hem veel beter opgehoogd kunnen worden. „Bijzondere bijstand maakt dat je een ander type burger wordt, afhankelijk van gunsten. Je moet immers voor ieder wissewasje naar de gemeente." Uit onderzoek van het Nibud blijkt dat mensen in Nederland niet meer kunnen leven van een uitkering. Ze komen tussen de 200 en 300 euro per maand tekort. De fors gestegen vaste lasten zijn daarvan de belangrijkste oorzaak, zo blijkt ook uit het onderzoek van de PKN.

„Is het dan zo simpel?" vroegen de discussianten zich af. „We verhogen de uitkeringen met 200 à 300 euro en de armoedeproblemen zijn opgelost?" Maar waar moet dat geld dan vandaan komen? „Zou het niet mogelijk zijn om het geld voor de bijzondere bijstand en de pot voor reïntegratieprojecten daarvoor aan te wenden?" vroeg predikante Jenny van der Veen, die ook als gast meediscussieerde. „Met de reïntegratie zijn miljoenen gemoeid en uiteindelijk worden er maar enkele mensen aan een baan geholpen."

Voedselbank

Ondertussen wordt de ene na de andere voedselbank in Friesland opgericht. Ook in Dokkum zouden voorbereidingen worden getroffen. „Maar die kant moeten we niet op," vindt Pieter Vos. „Voor je het weet zijn mensen voor hun eten volledig aangewezen op een voedselbank en wordt het een instituut. Maar we kunnen de initiatieven niet tegenhouden en het voorziet wel in een behoefte." Als er door de voedselbanken een beroep op de PKN wordt gedaan voor steun, dan wordt die wel gegeven, zo meldde Vos, maar onder protest. „In een land als Nederland hoort een voedselbank toch niet nodig te zijn."

Nieuw Collectief Dongeradeel roept daarom het CDA op, als grootste fractie in de gemeenteraad, om het armoedevraagstuk op de politieke agenda te zetten en de problemen aan te pakken. Via de landelijke stuurgroep van Nieuw Collectief zal ook een aantal voorstellen uit de huiskamerdiscussie bij de landelijke CDA-fractie worden neergelegd.

Om de politiek enigszins onder druk te zetten, vraagt Nieuw Collectief tevens aan de Protestantse Kerk in Dongeradeel om het voorbeeld van Hellendoorn te volgen. De PKN-gemeente daar heeft een nota van 36.000,- euro gestuurd aan het gemeentebestuur om de kosten te verhalen die de kerk gemaakt heeft voor noodhulp aan minima die getroffen zijn door het huidige overheidsbeleid.